

Учителъ и Господъ.

„Вие ме викате Учителъ и Господъ,
и добръ казвате, защото съмъ“. ¹⁾

Външно думитѣ Учителъ и Господъ нѣматъ нищо ново, тѣ сѣ толкова обикновени. Но въ свѣта, тѣзи двѣ думи — учителъ и господаръ сѣ двѣ противоположности. Въ български езикъ сѣ думитѣ господаръ, господинъ, госпожа или госпожица се именуваатъ хора, които сѣ господари на положението, които сѣ управляващи, високопоставени лица. Обаче, въ първоначалния езикъ, тѣзи двѣ думи означаваха два велики принципа, които съграждатъ човѣшкия животъ. Ще трѣбва да се опрѣдѣли положението на учителя и на господаря, който въ този смисълъ е взетъ като Господъ. Думата Господъ въ първоначалния езикъ е употребена въ множествено число и е означавала господари. Първиятъ принципъ „Учителътъ“ има отношение къмъ човѣшкия умъ и воля, а вториятъ принципъ „Господъ“ има отношение къмъ човѣшкото сърце и душа.

Имайте прѣдъ видъ, че въ това, върху което ще ви говоря, всѣка дума има особенъ смисълъ. Когато употребявамъ извѣстна дума, азъ търся нейнитѣ вибрации, защото думитѣ се опрѣдѣлятъ тѣй, както се опрѣдѣлятъ слънчевитѣ лъчи. Не може да произведете извѣстенъ цвѣтъ, ако не произведете вибрациитѣ, които му съотвѣтствуватъ. Слѣдователно, като се говори за добродѣтель, напр., трѣбва да произведете вибрации, съотвѣтни на добродѣтелята, и тогава ще разберете съотвѣтния смисълъ на тази дума. Само така ще имате една обективна, реална истина или истина, която се изявява въ

¹⁾ Ев. Иоана 13; 13.